

IT a anatomie firmy

(Finanční konsolidace)

(pracovní dokument)

Jakub Hrouda

VŠE Praha, 2026

Obsah

1.	<i>Vymezení finanční konsolidace</i>	<i>3</i>
1.1	Ekonomická podstata konsolidace	3
1.2	Konsolidovaná účetní závěrka a její účel.....	3
1.3	Význam konsolidace pro uživatele účetních informací	4
2.	<i>Metody konsolidace</i>	<i>5</i>
2.1	Plná metoda konsolidace	5
2.2	Poměrná metoda konsolidace	5
2.3	Ekvivalenční metoda.....	5
2.4	Eliminace vnitroskupinových vztahů.....	6
3.	<i>Legislativní rámec konsolidace dle IFRS.....</i>	<i>7</i>
3.1	Vymezení kontroly a povinnosti konsolidace	7
3.2	Společná kontrola a společná ujednání.....	7
3.3	Významný vliv a ekvivalenční metoda.....	8
3.4	Doplňující požadavky na zveřejňování a podnikové kombinace.....	8
4.	<i>Závěry.....</i>	<i>9</i>
5.	<i>Zdroje.....</i>	<i>10</i>

1. Vymezení finanční konsolidace

Finanční konsolidace představuje proces, jehož prostřednictvím jsou **spojovány účetní závěrky více právně samostatných účetních jednotek** v rámci podnikové skupiny do jediné, tedy konsolidované, účetní závěrky (Zelenka & Zelenková, 2018). **Účelem** kapitoly je vymezení podstaty tohoto procesu a jeho varianty.

Proces **spojování** se vztahuje na všechny **základní účetní výkazy, tedy rozvahu, výkaz zisků a ztrát a cash flow**, a jeho cílem je ukázat ekonomickou realitu celé skupiny, jako by šlo o jedinou celistvou instituci.

V odborné literatuře se lze setkat s **pojmy** „konsolidace účetních výkazů“ a „finanční konsolidace“, které jsou často používány jako synonyma. V užším účetním významu se konsolidace vztahuje k procesu sestavení **konsolidované účetní závěrky** v souladu s příslušnými účetními předpisy. V širším pohledu může pojem finanční konsolidace zahrnovat také **procesy finančního reportingu a manažerské agregace dat**. V tomto dokumentu je pojem finanční konsolidace používán především ve smyslu konsolidace účetních výkazů dle mezinárodních standardů účetního výkaznictví.

1.1 Ekonomická podstata konsolidace

Účetní závěrka plní funkci poskytování relevantních informací o finanční situaci, výkonnosti a peněžních tocích účetní jednotky zejména externím uživatelům. Stejnou funkci musí plnit i **konsolidovaná účetní závěrka**, která prezentuje hospodaření celé skupiny propojených účetních jednotek. Přestože jsou jednotlivé společnosti z právního hlediska samostatnými subjekty, z ekonomického pohledu je nezbytné nahlížet na skupinu jako na jeden celek. V tomto kontextu je **skupina chápána jako ekonomická jednotka**, která je předmětem účetního zobrazení (Zelenka & Zelenková, 2018).

Ekonomická jednotka skupiny vyplývá zejména z existence rozhodujícího vlivu mateřské společnosti, která určuje strategické směřování skupiny, koordinuje finanční a investiční činnosti a disponuje pravomocí ovlivňovat klíčová rozhodnutí dceřiných společností. **Jednotlivé společnosti tak nejsou z ekonomického hlediska plně autonomní**, ale tvoří vzájemně provázaný celek řízený centrální autoritou. Právě tato centralizace rozhodování představuje základní předpoklad pro nahlížení na skupinu jako na jednu ekonomickou jednotku.

Klíčovým **prvkem ekonomické podstaty konsolidace je princip kontroly**, který vymezuje rozsah konsolidačního celku. Kontrola obvykle vzniká na základě většinového podílu na hlasovacích právech, může však být založena i na smluvních ujednáních nebo jiných mechanismech umožňujících ovlivňovat relevantní činnosti dané jednotky (IFRS Foundation, 2021a). Existence kontroly znamená, že mateřská společnost nese ekonomická rizika a podílí se na výnosech kontrolovaných jednotek, což odůvodňuje jejich zahrnutí do konsolidovaného celku.

Dalším významným aspektem ekonomické podstaty konsolidace jsou **vnitroskupinové vztahy**. Mezi jednotlivými členy skupiny vznikají **vzájemné pohledávky, závazky, výnosy a náklady**, které z pohledu celé skupiny nepředstavují vztahy vůči externím subjektům. Pokud by byly individuální účetní závěrky jednotlivých společností pouze agregovány, docházelo by ke zkreslení finanční situace a výkonnosti skupiny. Ekonomická podstata **konsolidace proto vyžaduje eliminaci těchto vnitřních vztahů** tak, aby byla prezentována hospodářská realita skupiny jako jednoho celku. (Zelenka & Zelenková, 2018)

Ekonomická podstata konsolidace tak spočívá v **překonání právní samostatnosti jednotlivých účetních jednotek** a jejich prezentaci jako jednotné ekonomické entity. Tato skutečnost se následně promítá do podoby konsolidované účetní závěrky, která představuje formální výstup tohoto procesu.

1.2 Konsolidovaná účetní závěrka a její účel

Výsledným produktem konsolidačního procesu je **konsolidovaná účetní závěrka**, tedy účetní závěrka sestavená za celou ekonomickou jednotku, která představuje skupinu vzájemně propojených účetních jednotek. Konsolidovaná účetní závěrka tak **nahrazuje individuální pohled na jednotlivé společnosti pohledem na skupinu jako celek** (Zelenka & Zelenková, 2018).

Součástí konsolidované účetní závěrky jsou zejména základní účetní výkazy, tedy **konsolidovaná rozvaha, výkaz zisku a ztráty, výkaz peněžních toků a případně také výkaz změn vlastního kapi-**

tálu. Nedílnou součástí konsolidované účetní závěrky je rovněž příloha, která poskytuje doplňující informace nezbytné pro správnou interpretaci prezentovaných údajů.

Hlavním účelem konsolidované účetní závěrky je poskytnout komplexní a věrný obraz finanční situace, výkonnosti a peněžních toků celé podnikové skupiny. Zároveň **umožňuje odstranit zkreslení**, které by vznikalo při posuzování jednotlivých účetních jednotek odděleně v důsledku jejich právní samostatnosti. Informace obsažené v konsolidované účetní závěrce by měly být relevantní, spolehlivé a srozumitelné, aby umožňovaly uživatelům správně posoudit finanční situaci a výkonnost skupiny a zároveň usnadňovaly jejich vzájemné porovnání s jinými podniky (Zelenka & Zelenková, 2018).

Konsolidovaná účetní závěrka tak představuje nástroj, prostřednictvím kterého je ekonomická realita celé podnikové skupiny komunikována jejím uživatelům.

1.3 Význam konsolidace pro uživatele účetních informací

Konsolidovaná účetní závěrka poskytuje informace o finanční situaci, výkonnosti a peněžních tocích celé podnikové skupiny. Tyto účetní výkazy však nejsou samoúčelné a informace z nich jsou určeny různým uživatelům, kteří mají odlišné informační potřeby. Mezi tyto potřeby může patřit například **strategické rozhodování nebo investiční rozhodování**.

Uživatelé účetních informací lze obecně rozdělit do dvou základních skupin: **interní a externí**. Z pohledu interních uživatelů se jedná zejména o management skupiny, controlling nebo strategické řízení. Mezi externí uživatele naopak patří investoři a akcionáři, věřitelé a banky, regulátoři a státní instituce nebo obchodní partneři.

Koncepční rámec IFRS vymezuje hlavní skupiny uživatelů účetních závěrek. Autoři Zelenka a Zelenková uvádějí dělení do tří skupin: *poskytovatelé prostředků a zdrojů (vlastníci, poskytovatelé půjček, zaměstnanci a dodavatelé), příjemci výrobků, zboží a služeb (odběratelé) a uživatelé, kteří mají funkci dohledu (centrální a lokální vlády, regulační orgány a agentury, odbory a sdělovací prostředky, tedy veřejnost)* (Zelenka & Zelenková, 2018, str. 16).

Individuální účetní závěrky jednotlivých společností mohou být z tohoto pohledu nedostačující a pro investory či věřitele potenciálně zavádějící, například v situacích, kdy mezi podniky v rámci skupiny vznikají vzájemné pohledávky a závazky. Tyto **vnitroskupinové transakce jsou v rámci konsolidace eliminovány**, čímž je zabráněno zkreslení hospodářského výsledku skupiny. Konsolidovaná účetní závěrka tak umožňuje investorům lépe posoudit investiční riziko, bankám hodnotit schopnost splácet závazky a managementu sledovat celkovou výkonnost podnikové skupiny.

Význam konsolidovaných účetních informací pro různé skupiny uživatelů zároveň zdůrazňuje **potřebu přesného a systematického provádění konsolidačních postupů**.

2. Metody konsolidace

Finanční konsolidace **není prováděna jedinou univerzální metodou** použitelnou ve všech situacích. Výběr konkrétní konsolidační metody závisí především na charakteru vztahů mezi jednotlivými podniky v rámci skupiny a určuje způsob, jakým jsou účetní údaje jednotlivých účetních jednotek zahrnuty do konsolidované účetní závěrky. **Účelem** kapitoly je charakterizovat hlavní metody konsolidace a jejich základní principy.

2.1 Plná metoda konsolidace

Plná metoda konsolidace představuje **základní způsob** zahrnutí účetních jednotek do konsolidované účetní závěrky a používá se v případech, kdy **mateřská společnost vykonává nad dceřinou společností rozhodující vliv**. Tento vliv obvykle vzniká při držení většinového podílu na hlasovacích právech, zpravidla vyššího než 50 %. Mateřská společnost tak může ovlivňovat strategická i provozní rozhodnutí dceřiné společnosti, což odůvodňuje zahrnutí její účetní závěrky do konsolidace v plném rozsahu (Zelenka & Zelenková, 2018; IFRS Foundation, 2021a).

Princip plné metody spočívá v **zahrnutí všech položek aktiv, pasiv, nákladů a výnosů dceřiné společnosti do konsolidovaných výkazů skupiny**. Účetní údaje jednotlivých společností jsou proto agregovány tak, aby konsolidovaná účetní závěrka prezentovala hospodaření celé podnikové skupiny jako jednoho ekonomického celku. Současně dochází k **eliminaci vzájemných transakcí** mezi podniky ve skupině, zejména pohledávek, závazků, nákladů a výnosů, aby nedocházelo ke zkreslení finanční situace a výkonnosti skupiny. V rámci konsolidačního procesu může rovněž vzniknout tzv. **konsolidační rozdíl**, který představuje rozdíl mezi pořizovací cenou podílu v dceřiné společnosti a podílem na jejích čistých aktivech.

V případě, že mateřská společnost nevlastní stoprocentní podíl na dceřiné společnosti, je v konsolidované účetní závěrce vykázán také **nekontrolní (menšinový) podíl**. Tento podíl představuje část vlastního kapitálu a výsledku hospodaření dceřiné společnosti náležející ostatním vlastníkům, kteří nejsou součástí mateřské společnosti.

2.2 Poměrná metoda konsolidace

Další z metod konsolidace představuje poměrná metoda, která **se využívá v případech společné kontroly více investorů** nad podnikem. V takové situaci není přítomen jeden investor s výlučným rozhodujícím vlivem a strategická i provozní rozhodnutí jsou přijímána společně všemi zúčastněnými stranami (Zelenka & Zelenková, 2018).

Princip poměrné metody spočívá v tom, že **každý investor zahrnuje** do konsolidované účetní závěrky **pouze svůj podíl na majetku, závazcích, nákladech a výnosech** společně řízené jednotky. Jednotlivé položky účetních výkazů jsou tak do konsolidace zahrnovány proporcionálně podle velikosti vlastnického podílu investora. Konsolidace proto neprobíhá v plném rozsahu, ale pouze ve výši odpovídající účasti investora na společně řízené jednotce.

Poměrná metoda byla dříve běžně využívána u podniků se společným řízením. V současnosti však mezinárodní standardy účetního výkaznictví **preferují při vykazování společných podniků použití ekvivalenční metody, jak stanovuje standard IFRS 11** (IFRS Foundation, 2021b).

2.3 Ekvivalenční metoda

Ekvivalenční metoda představuje další způsob zachycení vztahu mezi investorem a jinou účetní jednotkou v situaci, kdy **investor nevykonává kontrolu ani společnou kontrolu, ale má na podnik významný vliv**. Tento vliv obvykle vzniká při držení podílu přibližně mezi 20 % a 50 % hlasovacích práv, kdy investor může ovlivňovat rozhodování podniku, aniž by jej plně řídil (IFRS Foundation, 2022).

Princip ekvivalenční metody spočívá v tom, že **investice do přidruženého podniku není vykazována po jednotlivých položkách aktiv a pasiv, ale jako jedna položka v rozvaze investora**. Hodnota této investice je následně upravována podle podílu investora na vlastním kapitálu a výsledku

hospodaření přidruženého podniku. Na rozdíl od plné nebo poměrné metody tak nedochází k agregaci jednotlivých položek účetních výkazů investora a přidružené společnosti.

Mezinárodní standardy účetního výkaznictví **nepovažují ekvivalenční metodu za plnohodnotnou** metodu konsolidace, protože nedochází k přímému zahrnutí jednotlivých položek aktiv, pasiv, nákladů a výnosů do konsolidovaných výkazů. Přesto tato metoda umožňuje zachytit ekonomický vztah mezi podniky a zároveň ponechává přidruženému podniku jeho právní samostatnost (Zelenka & Zelenková, 2018)

2.4 Eliminace vnitroskupinových vztahů

Základním principem konsolidace je prezentovat podnikovou skupinu jako jednu ekonomickou jednotku a zobrazovat její vztahy a finanční situaci vůči externím subjektům. Vedle transakcí s externími partnery však mezi jednotlivými podniky ve skupině vznikají také **transakce vnitroskupinové**. Pokud by byly účetní závěrky jednotlivých společností pouze agregovány bez dalších úprav, docházelo by ke zkreslení výsledků hospodaření i finanční situace celé skupiny. Výnosy, náklady nebo pohledávky a závazky by totiž zahrnovaly také vztahy mezi podniky uvnitř skupiny, které z pohledu ekonomického celku nepředstavují skutečné transakce. (Zelenka & Zelenková, 2018)

Z tohoto důvodu jsou v rámci konsolidačního procesu prováděny eliminace vnitroskupinových vztahů. V odborné literatuře se tyto úpravy obvykle **rozlišují na úpravy bez dopadu na výši vlastního kapitálu a úpravy s dopadem** na vlastní kapitál (Zelenka & Zelenková, 2018, str. 227).

Mezi nejčastější typy eliminací patří zejména:

- **Eliminace vzájemných zůstatků aktiv a závazků**, například pohledávek, závazků nebo úvěrů mezi podniky ve skupině.
- **Eliminace vzájemného obrátu**, kdy jsou odstraněny výnosy a náklady vzniklé mezi podniky uvnitř skupiny.
- **Eliminace vzájemných peněžních toků**, které z pohledu celé skupiny nepředstavují skutečné příjmy ani výdaje.
- **Eliminace vnitroskupinových výsledků nerealizovaných mimo skupinu**, které vznikají například při prodeji majetku mezi podniky ve skupině.

Eliminace vnitroskupinových vztahů tak představují nezbytnou součást konsolidačního procesu, neboť zajišťují věrné zobrazení finanční situace a výkonnosti podnikové skupiny a umožňují správnou interpretaci konsolidovaných účetních výkazů.

3. Legislativní rámec konsolidace dle IFRS

Je nezbytné, aby byly tyto informace poskytovány jednotným a srovnatelným způsobem. K naplnění tohoto cíle slouží mezinárodní harmonizace účetního výkaznictví, jejímž nejrozšířenějším nástrojem jsou Mezinárodní standardy účetního výkaznictví (**International Financial Reporting Standards – IFRS**) a související Mezinárodní účetní standardy (IAS) (Dvořáková, 2022). **Účelem** této kapitoly je vymezení legislativy a vazby na standardy IFRS a IAS

Proces konsolidace účetních závěrek patří mezi komplexní oblasti finančního účetnictví, které vyžadují **jasně definovaná pravidla a postupy**. Tato pravidla jsou stanovena právě prostřednictvím mezinárodních standardů IFRS, které vymezují podmínky pro sestavení konsolidované účetní závěrky a určují způsob vykazování vztahů mezi podniky v rámci podnikové skupiny.

V souvislosti s konsolidací účetních závěrek jsou **klíčové zejména standardy IFRS 10, IFRS 11 a IAS 28**, které upravují různé typy vztahů mezi investorem a jinými účetními jednotkami. Doplnkovou roli pak hrají například standardy **IFRS 3** upravující podnikové kombinace a **IFRS 12** stanovující požadavky na zveřejňování informací o účastech v jiných účetních jednotkách. (Zelenka & Zelenková, 2018)

3.1 Vymezení kontroly a povinnosti konsolidace

S kontrolou jiné účetní jednotky investorem přichází jeho povinnost tuto jednotku konsolidovat a tvořit konsolidovanou účetní závěrku. Důležité ale je přesně definovat, komu tato povinnost vzniká a jaké jsou hranice této povinnosti, tedy **vymezit konsolidační celek**.

V minulosti se tento celek vymezoval na základě vlastnických vztahů mezi jednotkami, ovšem tyto vztahy dnes nejsou plně definující. Později se nahlíželo na většinové podíly hlasovacích práv, avšak dnes hrají roli i další aspekty, například smluvní ujednání, personální propojení nebo jiné mechanismy ovlivňující řízení společnosti. Tuto otázku dnes **řeší mezinárodní účetní standard IFRS 10** (Konsolidovaná účetní závěrka), který přesně definuje vztahy mezi investorem a jinou jednotkou (Zelenka & Zelenková, 2018).

Zjednodušená definice dle autorů Zelenky a Zelenkové tohoto standardu zní takto: *Ovládáním disponuje investor, který má schopnost vytvářet pro sebe výnosy pomocí své moci nad jednotkou, do níž investoval* (Zelenka & Zelenková, 2018, str. 34). **IFRS 10 definuje tři základní prvky, které určují, zda investor ovládá jednotku či nikoliv**: moc nad jednotkou, vystavení se variabilním výnosům a spojitost mezi mocí a výnosy (IFRS Foundation, 2021a).

Moc nad jednotkou představuje schopnost investora řídit relevantní činnosti dané účetní jednotky, tedy činnosti, které mají zásadní vliv na její hospodářské výsledky. Vystavení se variabilním výnosům znamená, že investor může z investice získávat různé ekonomické přínosy, například ve formě dividend, změn hodnoty investice nebo jiných finančních výhod. Posledním prvkem je **propojení mezi mocí a výnosy**, které vyjadřuje schopnost investora využívat svou moc nad jednotkou k ovlivňování výše těchto výnosů.

Pokud jsou tyto tři podmínky splněny, je **investor považován za subjekt, který danou účetní jednotku ovládá, a vzniká mu tak povinnost** zahrnout tuto jednotku do konsolidované účetní závěrky (IFRS Foundation, 2021a).

3.2 Společná kontrola a společná ujednání

V některých případech není podnik ovládán pouze jedním investorem a vzniká tak kontrola z více stran, tedy tzv. **společná kontrola**. Tato kontrola je **vymezena především smluvně**, jako dohodnuté sdílení ovládání, které existuje v případech, kdy rozhodování o zásadních činnostech vyžaduje jednomyslný souhlas všech stran daného uspořádání. (Zelenka & Zelenková, 2018)

Podmínky těchto společných ujednání popisuje mezinárodní účetní standard **IFRS 11** (Společná ujednání), který rozlišuje dva základní typy těchto vztahů: **společné činnosti** (joint operations) a **společné podniky** (joint ventures). V případě společných operací mají jednotlivé strany přímá práva k aktivům a zároveň nesou odpovědnost za závazky vyplývající z daného uspořádání. Naproti tomu u spo-

lečných podniků mají investoři právo pouze na čistá aktiva dané jednotky, nikoliv na jednotlivá aktiva a závazky (IFRS Foundation, 2021b).

Způsob vykazování těchto vztahů se následně liší podle jejich charakteru. Zatímco u společných operací vykazují jednotliví investoři svůj podíl na aktivech, závazcích, nákladech a výnosech přímo ve svých účetních výkazech, u společných podniků se podle mezinárodních standardů účetního výkaznictví používá ekvivalenční metoda.

3.3 Významný vliv a ekvivalenční metoda

Případ významného vlivu popisuje situaci, kdy **investor má v účetní jednotce podstatný vliv**, ale nemá plnou kontrolu nad podnikem, tedy nedisponuje rozhodujícím vlivem (více než 50 % hlasovacích práv) ani se nejedná o společnou kontrolu. Významný vliv je obvykle předpokládán při držení alespoň **20 % hlasovacích práv**, přičemž investor může ovlivňovat finanční a provozní rozhodování dané jednotky, aniž by ji přímo řídil (Zelenka & Zelenková, 2018).

Požadavky pro účtování v situacích významného vlivu stanovuje mezinárodní účetní standard **IAS 28** (Investice do přidružených a společných podniků). Tento standard upravuje zejména vykazování investic do přidružených podniků, tedy podniků, nad nimiž investor vykonává významný vliv, a stanovuje použití ekvivalenční metody při jejich vykazování (IFRS Foundation, 2022).

Ekvivalenční metoda představuje způsob zachycení investice, při kterém je **investice vykazována jako jedna položka v rozvaze** investora a její hodnota se následně upravuje podle podílu investora na výsledku hospodaření přidruženého podniku.

3.4 Doplnující požadavky na zveřejňování a podnikové kombinace

Konsolidace, vzhledem ke složitosti a rozsahu tohoto procesu, vytváří **komplexní strukturu vztahů mezi jednotlivými podniky v rámci skupiny**. Vedle vztahů, které podléhají konsolidaci, mohou ve skupině existovat také další účasti a vazby mezi podniky, které nejsou do konsolidace zahrnuty. Z tohoto důvodu je nutné **zveřejňovat doplňující informace**, které umožní uživatelům účetních výkazů lépe porozumět struktuře podnikové skupiny a vztahům mezi jednotlivými podniky (Zelenka & Zelenková, 2018).

Na tuto potřebu reaguje **standard IFRS 12** (Zveřejnění podílů v jiných účetních jednotkách), který stanovuje **požadavky na zveřejňování informací** o účastech účetní jednotky v jiných podnicích. Standard vymezuje rozsah informací, které musí podniky zveřejňovat zejména v souvislosti s dceřinými společnostmi, přidruženými podniky a společnými uspořádáními (IFRS Foundation, 2021c).

Další důležitou oblastí související s konsolidací jsou podnikové kombinace, které vznikají v situaci, kdy **účetní jednotka získá kontrolu nad jiným podnikem**. Účetní zachycení těchto transakcí upravuje standard **IFRS 3** (Podnikové kombinace), který stanovuje pravidla pro identifikaci nabyvatele, ocenění nabývaných aktiv a závazků a vykázání případného goodwillu (IFRS Foundation, 2021d).

4. Závěry

Z dokumentu vyplývají následující **závěry**:

- Finanční konsolidace představuje **komplexní proces, jehož cílem je zobrazit ekonomickou realitu podnikové skupiny jako jednotného celku**. Podstatné jsou základní principy konsolidace, jednotlivé metody jejího provádění a legislativní rámec vycházející z mezinárodních standardů účetního výkaznictví.
- Pro realizaci finanční konsolidace jsou významné pokročilejší nástroje podporující finanční řízení, zejména systémy typu Business Intelligence a Corporate Performance Management. Zejména systémy CPM, které umožňují nejen analýzu dat, ale také jejich využití pro plánování, řízení výkonnosti a finanční konsolidaci.

5. Zdroje

- Bacal, R. (2012). *Manager's guide to performance management*. McGraw-Hill. <https://archive.org/details/managersguidetop0000baca/>
- Bruckner, T., Buchalceková, A., & Voříšek, J. (2012). *Tvorba informačních systémů: Principy, metodiky a architektury*. Grada. <https://www.bookport.cz/e-kniha/tvorba-informacnich-systemu-2939438/>
- Dohnal, J., & Pour, J. (2016). *IT v řízení podniku*. Professional Publishing.
- Dvořáková, D. (2022). *Finanční účetnictví a výkaznictví podle mezinárodních standardů IFRS*. BizBooks.
- Hrubý, K. (2011). *Systémy řízení podnikové informatiky* [Diplomová práce, Vysoká škola ekonomická v Praze].
- IFRS Foundation. (2021a). *IFRS 10 Consolidated financial statements*. <https://www.ifrs.org/content/dam/ifrs/publications/pdf-standards/english/2021/issued/part-a/ifrs-10-consolidated-financial-statements.pdf>
- IFRS Foundation. (2021b). *IFRS 11 Joint arrangements*. <https://www.ifrs.org/content/dam/ifrs/publications/pdf-standards/english/2021/issued/part-a/ifrs-11-joint-arrangements.pdf>
- IFRS Foundation. (2021c). *IFRS 12 Disclosure of interests in other entities*. <https://www.ifrs.org/content/dam/ifrs/publications/pdf-standards/english/2021/issued/part-a/ifrs-12-disclosure-of-interests-in-other-entities.pdf>
- IFRS Foundation. (2021d). *IFRS 3 Business combinations*. <https://www.ifrs.org/content/dam/ifrs/publications/pdf-standards/english/2021/issued/part-a/ifrs-3-business-combinations.pdf>
- IFRS Foundation. (2022). *IAS 28 Investments in associates and joint ventures*. <https://www.ifrs.org/content/dam/ifrs/publications/pdf-standards/english/2022/issued/part-a/ias-28-investments-in-associates-and-joint-ventures.pdf?bypass=on>
- Jedox AG. (n.d.-a). *Jedox knowledge base*. <https://knowledgebase.jedox.com/>
- Jedox AG. (n.d.-b). *Jedox online academy*. <https://live-academy.cloud.jedox.com/>
- Kovanicová, D. (2005). *Finanční účetnictví – Světový koncept IFRS/IAS*. BOVA POLYGON.
- Marr, B. (2006). *Strategic performance management: Leveraging and measuring your intangible value drivers*. Elsevier.
- MBI tým VŠE Praha. (2024). *IT a anatomie firmy (Metody a metodiky v řízení firmy)*. https://data-business.cz/wp-content/uploads/page/3639/AF_II_01_05_Firma_Metody.pdf
- NextGates Education. (2025, May 20). *OLAP cubes: A practical approach to data insights*. <https://nextgates.com/olap-cubes-a-practical-approach-to-data-insights/>
- Novotný, O., Buchalceková, A., Bruckner, T., Stanovská, I., Šedivá, Z., & Pour, J. (2023a). *IT a anatomie firmy (Podniková analytika)*. Professional Publishing.
- Novotný, O., Fortinová, J., Gála, L., & Stanovská, I. (2023b). *IT a anatomie firmy (Oblasti a komponenty řízení)*. Professional Publishing.
- Panko, R. (2008). *Spreadsheet errors: What we know. What we think we can do*. arXiv. <https://arxiv.org/pdf/0802.3457>
- Pour, J., Maryška, M., Stanovská, I., & Šedivá, Z. (2018). *Self service business intelligence*. Grada.
- Radváková, V., & Sigmund, T. (2016). *Základy odborné práce*. Oeconomica.
- Řepa, V. (2007). *Podnikové procesy: Procesní řízení a modelování*. Grada.
- Slánský, D. (2018). *Data and analytics for the 21st century. Book 3, Architecture and governance*. Professional Publishing.
- Šoljaková, L., & Fibířová, J. (2010). *Reporting*. Grada.
- Vysoká škola ekonomická v Praze. (2026). *IT a anatomie firmy*. <https://mbi-af.cz>

Zelenka, V., & Zelenková, M. (2018). *Konsolidace účetních výkazů: Principy a praktické aplikace*. Eko-press.